

Motion till riksdagen

1989/90:A109

av Anders G Högmark m.fl. (m)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet

Principer för fördelning av anslaget Regionala utvecklingsinsatser (D 2) med särskild inriktning på Sydostsverige

Den regionalpolitiska utredningen hade i Sydostsverige identifierat ett antal kommuner i ett sammanhängande geografiskt område vilket utredningen fann skäl att särskilt uppmärksamma. Utredningen valde att föreslå att denna region klassades som någon form av stödområde, där näringslivet skulle komma i åtnjutande av vissa begränsade förmåner vid nyetablering och expansion. Särskilt betonade utredningen vikten av att samarbetet inom regionen stärktes genom bättre satsning på en bättre gemensam infrastruktur.

I den nyligen avlämnade propositionen 1989/90:76 om 90-talets regionalpolitik har regeringen valt att ej låta Sydostsverige utgöra något särskilt stödområde. De grundläggande resonemangen som utredningen förde om behovet av att förstärka regionens infrastruktur, kunskaps- och kompetensutveckling etc. ansluter sig propositionen till, men väljer delvis en annan väg att söka lösa dessa frågor.

I propositionen påpekas, som även utredningen gör, möjligheterna att via anslaget för regionala utvecklingsinsatser tilldela berörda länsstyrelser i Kronobergs, Blekinge och Kalmar län resurser för att förstärka infrastrukturen.

Vi motionärer kan dela detta synsätt som en metod att stärka regionens slagkraft. Men det förutsätter att regionen tilldelas en rimlig del av anslaget (D 2). Så är icke fallet i dag.

Trots kraftiga höjningar av "länsanslaget" har endast obetydliga ökningar av detta kommit sydostregionen till del under de senaste tre-fyra åren.

Om vi verkligen i Sydostsverige skall få en möjlighet att initiera en nödvändig upprustning av infrastrukturen i vid bemärkelse, måste regionen via regionalpolitiska anslag, såväl länsanslaget som det nya infrastrukturanslaget, få en andel som motsvarar de i utredningen och propositionen uttalade behoven.

Vi vill i denna motion bara översiktligt peka på nödvändiga satsningar inom väg- och järnvägsinfrastrukturen samt utbyggnaden av den högre utbildningen, utomordentligt redovisad i såväl regionalpolitiska utredningen

som i propositionen, och också ge utrymme för än mer omfattande insatser än de i propositionen föreslagna.

Inom ramen för bl.a. ökade länsanslag och en rimlig andel av det s.k. infrastrukturanslaget borde detta kunna realiseras under 90-talet genom ett långsiktigt arbete. Detta bör ges regeringen till känna.

Över huvud taget finns enligt vår mening anledning att låta göra en översyn av användning av samt fördelning av anslaget för regionala utvecklingsinsatser.

I ett läge då regeringen i propositionen väljer att reducera stödområdets omfattning bör "länsanslaget" enligt vår mening till en större andel tilldelas län och regioner utanför detta område, där ej annat stöd kan utgå.

Regeringen bör snarast göra en sådan översyn vad avser såväl användning av resurser som principer för fördelning. I ett sådant sammanhang kan finnas skäl att överväga behovet och värdet av en större långsiktighet vid fördelning av medel. Kan det finnas skäl att införa system med treårsriktlinjer för fördelning av dessa anslag till länsstyrelserna i syfte att stimulera och underlätta för dem i ett mera långsiktigt utvecklingsarbete.

Sydostregionen har en framtida tillväxtpotential. Det gäller nu att maximalt utnyttja denna genom långsiktiga framsynta satsningar på kommunikationsinfrastruktur och kompetensuppbyggnad.

Det är naturligt att i ett EG-perspektiv denna utvecklingspotential ökar. Möjligheterna att realisera detta ökar självfallet med goda kontinental förbindelser. Bl.a. fasta förbindelser över Öresund.

En ökad närhet i tid och rum med kontinenten markerar också vår samhörighet med och delaktighet i arbetet att i vårt gemensamma Europa bygga för en bättre, tryggare och rikare framtid såväl andligt som materiellt.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av insatser för infrastruktur samt ökad andel av anslaget för regionala utvecklingsinsatser (D 2),

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en översyn av principer och riktlinjer för fördelning av anslaget för regionala utvecklingsinsatser.

Stockholm den 26 mars 1990

Anders G Högmark (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Bertil Danielsson (m)

Ewy Möller (m)